

Autofikciót ír, de sok csavarral

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVIII. évfolyam, 43. szám, 2024. október 25.

Miklósnak Kelenföldön kellett volna felszállnia, de az állomáson nem láttam. Patrik szerint biztos eltévesztette a vágányt, vagy az órát, vagy a napot. Ez a megjegyzése már nem tetszik, van a hangjában valami lesajnáló. Nem tudom, tud-e bármit is Miklós életművéről. Igaz, az elmúlt tíz évben nem kellett volna már kiadni tőle azt a hat könyvet - de ez nem az ő hibája, a gépezet. Miért gondolják udvariasnak és kegyesnek a szerkesztők és a kritikusok, ha elhallgatják, ha valami pocsék, abban az esetben, ha azt egy nagyöreg írja? Sokkal kíméletesebb lenne még azelőtt közölni a szerzővel az ítéletet, hogy napvilágot látna a kézirat. Még ha meg is sértődnek. Jobb lett volna Miklósnak is, ha durcáskodik egy kicsit, mondjuk pár hetet, annyit szokott, harminc éve is annyit durcáskodott, már akkor is hiú volt, de volt belátása. És miután kidurcáskodta magát, utána hálás lenne, hogy nem züllesztí le az életművét az utolsó éveiben.